

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

1. Diabolus mendacijs multum vitur; & Quorundam mendaciorum specificatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

TERTIA PARS HVIVS LIBRI TRIA
 in se habet capita. In quorum primo dicitur, quòd diabolus mendaciis multum vtitur: & aliqua mendacia specificantur.

CAPVT I.

CIRCA modos impugnandi quos diabolus habet est notandum, quòd diabolus multum vtitur mendaciis tentando. Ipse mendax est & pater eius. Mendacio vsus est; *Ioan. 8.*
 tentando mulierem, cùm ait: Nequaquam moriemini. Item tentando Saluatorem: Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraueris me. *Gen. 3.*
Matthæi 4. Illi, qui est in peccato, promittit longam vitam, vt differat venire ad pœnitentiam. Hæc est promissio nequissima, quæ multos perdidit, *Ecclesiastici 29.* Cùm pater cœlestis tempora & momenta in sua, non in diaboli potestate posuerit, valde fatuus est, qui credit diabolo de sua futura vita disponenti. Valde fatuum est credere mendacio illi, quo diabolus plus quàm centum millia hominum duxit ad infernum. Dicebat enim eis: bene adhuc facietis pœnitentiam: & voluntatem & spem habebant faciendi eam: nunc verò in inferno sunt, & non possunt facere eam. Licet Deus peccatori, si pœnituerit, promittat peccatorum remissionem: tamen non promittit ei crastinum diem. Illi qui pœnitentiam assumpsit, nititur diabolus suadere, vt abiiciat onus pœnitentiæ. Ad quod multis fraudibus vtitur. Primò, mentitur exonerationem,

tionem, quod non est exoneratio, sed leuis oneris in grauisimum onus commutatio: vt festuca in trabem vel montem. Vnde ille qui tentatur, debet dicere tentanti: Si hoc onus deposuero, nunquid sine onere ero? Cui quæstioni planè respondere voluerit, dicere poterit: Imponetur super te mons magnus, scilicet infernalis pœna, monte grauior, Apocalyp. 6. Dicent montibus, cadite super nos, & abscondite nos a facie sedentis super thronum, & ab ira agni quoniam venit dies magnus iræ ipsorum, Bonum est ergo leue onus ferre, vt tantum onus possimus vitare. Non mittam aliud pondus super vos: tamen id quod habetis tenete. Secundo, ea quæ diuisim portanda sunt, simul ostendit, dicens: Quomodo hoc possis portare totis annis? Cui dicendum est: Hoc hodie cum Dei adiutorio portabo: & cras tantundem portabo leuius cum Dei adiutorio, propter assuetudinem. Sic vbi fallit compositio soluit diuisio Matthæi 6. Sufficit diei malitia sua. Tertio, virtutem hominis à Dei virtute diuidit, dicens: Tu debilis es, nullo modo posses hoc portare. Cui dicendum est: Si intelligis, mea virtute sola, dicis verum: cum scriptum sit Ioan. 15. Sine me nihil potestis facere: si verò intelligis, quod non possim Dei virtute adiutus, euidentis est mendacium. Confidimus in Domino Iesu, quoniam am qui cœpit in nobis bonum opus, perficiet. Omnia possum in eo qui me confortat. Quarto, spoliationem mentitur exoneratione. sicut quando latro simplicem scholarem exonerat de cappa sua. Aurum vel lapides pretiosos debet reperire

Apoc. 2.

Phil. 1.

Ibid. 4.

reputare pœnitentiam, quam tibi vult auferre. Vnde debes eum cauere, sicut spoliatorem rei pretiosissimæ. Suadeo tibi à me emere aurum. *Apoc. 3.* Aurum emere, est fructū pœnitentiæ preparare. Quintò, querit pondus diminuere, ad quod cœleste gaudiū tibi tradendum est. Id quod in præfenti est momentaneum, & leue tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operatur in nobis. *2. Cor. 4.*

De quatuor tentationibus diaboli.

CAPVT II.

Multiplicem diaboli tentationem ostendit Bernardus, loquens de illo verbo: Scuto *Serm. 5. super Psal. qui habitat à medio.* circumdabit te veritas eius, non timebis, &c. Sunt, inquit, quatuor tentationes, in quibus vndiq; circumdati, necesse habemus scuto Domini circumdari ante & retro: à dextris & à sinistris. Timor afflictionis nocturnus & planè tenebrosus: quia abscondit ab oculis, quod non sunt condignæ passiones huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis: sed facile hunc radius veritatis exuperat. Ingerit enim oculis cordis nunc peccata quæ fecimus, nunc æterna supplicia, nunc æterna præmia, nunc ea quæ pro nobis pertulit Christus. Ad lucem ergo tam multiplicis veritatis nox recessit. Sed time sagittam, quæ in die leuiter volans, non leue vulnus infligit. Hæc sagitta est vana gloria, quam oportet cauere feruentiores: ne deserant scutum veritatis. Quid enim tam contrarium veritati? Et subdit: Primò à sinistris pulsatur diabolus pusillanimitate; deinde à dextris,

H 3   huma-